

Projekt

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIAŁYSTOK

z dnia 2020 r.

rozpatrzenia skargi Pana L.S. na Prezydenta Miasta Białegostoku.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506¹⁾), art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096²⁾), oraz § 71 ust. 3 Regulaminu Rady Miasta Białystok, stanowiącego załącznik Nr 3 do Statutu Miasta Białegostoku, stanowiącego Załącznik do uchwały Nr XXXII/221/96 Rady Miejskiej w Białymstoku z dnia 5 lutego 1996 r. w sprawie ustalenia Statutu Miasta Białegostoku (Dz. Urz. Województwa Podlaskiego z 2019 r. poz. 3645) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pana L.S. z dnia 16 września 2019 r. na Prezydenta Miasta Białegostoku dotyczącą zaniedbania i nienależytego wykonywania zadań z zakresu administracji publicznej.

§ 2. Przyjmuje się projekt odpowiedzi na skargę, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Łukasz Prokorym

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1571, 1696 i 1815.

²⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 60, 730, 1133 i 2196.

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Białystok

z dnia 2020 r.

Białystok, lutego 2020 r.

BRM.1510.5.2019

Pan
L. S.
ul.
Białystok

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 19 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego Rada Miasta Białystok na sesji w dniu 25 lutego 2020 r. rozpatrzyła Pana skargę z dnia 16 września 2019 r. na Prezydenta Miasta Białegostoku w sprawie zaniedbania i nienależytego wykonywania zadań z zakresu administracji publicznej.

Rada Miasta Białystok po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w przedmiotowej sprawie postanowiła uznać skargę za bezzasadną.

UZASADNIENIE

Rada Miasta Białystok rozpatrzyła Pana skargę w sprawie zaniedbania i nienależytego wykonywania zadań z zakresu administracji publicznej – na podstawie dokumentacji przekazanej przez:

- 1) Podlaski Urząd Wojewódzki – pismo z dnia 24 września 2019 r.
- 2) Prezydenta Miasta Białegostoku – pismo o sygnaturze ORN-VII.0057.7.2019 z dnia 18 grudnia 2019 r.

W toku rozpatrywania skargi i badania powyższej sprawy Komisja Skarg, Wniosków i Petycji stwierdza, że przepis art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (u.p.z.p) ściśle określa sekwencję działań podejmowanych w celu uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Narzucone ramy czasowe określone są wyłącznie w punktach dotyczących partycypacji społecznej. Ustawodawca celowo nie wskazał terminów dla pozostałych etapów procedury sporządzania planu miejscowego. Potwierdzeniem tego są ustalenia aktu wykonawczego do ww. ustawy, tj. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gdzie przy doprecyzowaniu zakresu m.p.z.p. również nie posłużono się terminami.

Na okres, w jakim jest sporządzany plan miejscowy, ma wpływ szereg działań, które trzeba podjąć oraz zmieniające się uwarunkowania, które trzeba uwzględnić. W omawianym projekcie planu szczególne znaczenia mają:

- obszary kolejowe, w sprawie których wpływały różne wnioski, zarówno w kwestii przeznaczenia tych terenów pod poszczególne funkcje, jak i ich zakresu powierzchniowego, włącznie z wnioskiem o rozważenie konieczności przeprowadzenia estakady stanowiącej część tzw. Trasy Kopernikowskiej;

- projektowany układ drogowy, który był jednym z powodów podjęcia prac planistycznych na przedmiotowym terenie.

Należy mieć na względzie, że duża część śródmieścia będzie w najbliższym czasie podlegała znacznym przekształceniom komunikacyjnym. W celu zapobieżenia negatywnym wpływom planowanych działań na ład przestrzenny oraz zrównoważony rozwój, konieczne było podjęcie prac nad projektem planu miejscowego. Terminy ostatecznego zatwierdzenia projektu drogowego wciąż ulegają przedłużeniu, w związku z tym nie ma możliwości zakończenia etapu prac projektowych nad planem miejscowym. Nadmieniam, że pismem z dnia 26 marca 2018 r. Wnioskodawca został poinformowany, że termin zakończenia prac projektowych jest uzależniony od opracowania projektu drogowego, realizowanego na zlecenie Zarządu Dróg Miejskich Urzędu Miejskiego w Białymstoku.

Uwzględniając fakt, że ww. najważniejsze zagadnienia planistyczne, mające wpływ na pozostałe ustalenia mogą ulec zmianom, nieuzasadnione jest rozpoczynanie kolejnych etapów prac, tj. rozpatrzenia wniosków oraz opiniowania i uzgadniania (art. 17 pkt 4-6). Powtórzenie tych etapów będzie wprowadzało w błąd wnioskodawców oraz narażało zarówno urząd, jak i organy opiniujące i uzgadniające na dodatkowe koszty.

Jednocześnie kontynuowane są czynności określone w art. 17 pkt 4 u.p.z.p. polegające na pracy projektowej, rozpatrzeniu wniosków wniesionych do projektu planu oraz przygotowaniu materiałów niezbędnych do opracowania prognozy oddziaływania na środowisko. Wykonywane są analizy mające na celu bieżące badanie powiązań funkcjonalno-przestrzennych zarówno na obszarze objętym opracowaniem, jak również z obszarami bezpośrednio z nim sąsiadującymi. Przepisy u.p.z.p. nie przewidują konieczności archiwizowania i dokumentowania ww. prac projektowych w teczkę planistycznej. Mają one formę roboczą i nie podlegają upublicznianiu. W dokumentacji dotyczącej projektu m.p.z.p. znajdują się dokumenty, o których mowa w art. 17 u.p.z.p. i takie zostały przekazane.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 u.p.z.p. „Plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium (...)”. W uchwale Nr XX/256/99 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 29 listopada 1999 r. w sprawie „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku”, znaczna część terenu objęta opracowaniem planistycznym była opisana jako tereny zamknięte. Wykluczało to możliwość nadania tym obszarom przeznaczenia w planie miejscowym. Problem ten rozwiązało podjęcie w dniu 18 czerwca 2019 r. przez Radę Miasta Białystok uchwały nr XII/165/19 w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku. Jednak w dniu 25 lipca 2019 r. Wojewoda Podlaski wydał rozstrzygnięcie nadzorcze nr NK-II.4131.89.2019.BG stwierdzające nieważność powyższej uchwały. Wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego wstrzymało wykonanie uchwały w sprawie Studium. Prezydent Miasta Białegostoku wniósł skargę do WSA na powyższe rozstrzygnięcie, które WSA uchylił. Orzeczenie nie jest prawomocne. Brak ostatecznego rozstrzygnięcia dotyczącego ważności Studium również wpływa na fakt przedłużającego się terminu podjęcia kolejnego etapu procedury planistycznej.

Przywołany przez Wnioskodawcę przepis art. 15 ust. 1 przyznaje kompetencję do sporządzenia projektu planu miejscowego wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta oraz stwierdza m.in., że plan miejscowy powinien zawierać część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego tym planem, wraz z uzasadnieniem oraz określa zakres przedmiotowy (materialny) planu miejscowego. Przedmiotowy dokument jest procedowany zgodnie z jego treścią i nie narusza tego przepisu.

Ponadto należy mieć na względzie, że opracowywanie planu miejscowego nie blokuje podejmowania działań inwestycyjnych. W myśl art. 59 u.p.z.p. zmiana zagospodarowania terenu polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych w przypadku braku planu miejscowego wymaga ustalenia warunków zabudowy w drodze decyzji. Wnioskodawca jest w posiadaniu decyzji nr 445/2016 o warunkach zabudowy z dnia 3 października 2016 r. ustalającej warunki zabudowy inwestycji polegającej na budowie czterech budynków usługowo-handlowych wraz z zagospodarowaniem terenu, niezbędnymi budowlami towarzyszącymi, towarzyszącą infrastrukturą techniczną oraz wewnętrznym układem komunikacyjnym, drogami wewnętrznymi, parkingami, garażami podziemnymi, placami manewrowymi na działkach o nr. geod. 419/36, 419/35, 419/34, 419/23, 419/52, 419/53 i części działki nr geod. 419/41 położonych przy ul. Kopernika w Białymstoku. W wyniku przeprowadzonej analizy wysokość projektowanej zabudowy określono od 6,5 m do 14 m.

Jednocześnie informuję, że przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie można stosować w sprawach regulowanych postanowieniami rozdziału 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdyż nie są to sprawy, o których mowa w art. 1 k.p.a. Postępowanie planistyczne nie jest bowiem postępowaniem prowadzonym w celu załatwienia indywidualnej sprawy w drodze decyzji administracyjnej, której adresatem jest strona postępowania administracyjnego. Procedura planistyczna określona w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określa zasady i tryb uchwalenia aktu o charakterze wewnętrznym (studium) i powszechnie obowiązującym (plan miejscowy).

Dodatkowo należy wskazać, że nie ma żadnego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy nieuchwaleniem planu a rzekomą Pana szkodą. Przepis art. 417¹ § 4 k.c. stanowi, że „jeżeli szkoda została wyrządzona przez niewydanie aktu normatywnego, którego obowiązek wydania przewiduje przepis prawa, niezgodność z prawem niewydania tego aktu stwierdza sąd rozpoznający sprawę o naprawienie szkody”. Czyli, żeby można było mówić o jakimkolwiek związku pomiędzy działaniem Prezydenta Miasta a Pana szkodą, musiałby najpierw istnieć obowiązek uchwalenia planu miejscowego oraz musiałby być określony termin, w którym plan musi być uchwalony. Żaden przepis prawa nie stanowi, w jakim terminie plany mają być uchwalone. Zatem łączenie istnienia rzekomej Pana szkody z działalnością Prezydenta Miasta Białegostoku jest nieuprawnione.

Przedłożona odpowiedź oraz informacje przekazane przez Prezydenta Miasta Białegostoku są wyczerpujące, spójne i wiarygodne, dlatego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji nie znalazła przesłanek do uznania skargi za zasadną.

Mając powyższe na uwadze Rada Miasta Białystok postanowiła jak w sentencji.

Pouczenie: zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.